

УГОДА

між Урядом України і Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 08.04.96 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 29.10.96 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 19.11.96 р.

Уряд України і Уряд Соціалістичної Республіки В'єтнам,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків, домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи і капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевої влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і капітал вважаються всі податки, що стягуються від загальної суми доходу та вартості капіталу, або з елементів доходу і вартості капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати і платні, сплачувані підприємством, а також податки, які стягуються з доходів від приросту вартості капіталу.

3. Податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:

а) в Україні:

- (i) податок на доходи підприємств;
- (ii) прибутковий податок з громадян;
(надалі "український податок");

б) у Соціалістичній Республіці В'єтнам:

- (i) податок на прибуток;
- (ii) прибутковий податок;
- (iii) податок на переведення прибутку;
(надалі "в'єтнамський податок").

4. Ця Угода поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які будуть стягуватися однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Угоди в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. У розумінні цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

а) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

б) термін "В'єтнам" означає Соціалістичну Республіку В'єтнам; при використанні в географічному значенні він включає всю її територію, включаючи її територіальне море і будь-яку площу за межами територіального моря, в межах якої В'єтнам за в'єтнамським законодавством і відповідно до міжнародних законів має суверенні права розвідки і експлуатації природних ресурсів морського дна та його надр і підгрунтя прилеглих вод;

с) терміни " Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або В'єтнам;

д) термін "особа" означає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

е) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

ф) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом однієї Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

г) термін "національна особа" означає:

(і) стосовно України: будь-яку фізичну особу, яка має громадянство України, або усі юридичні особи, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

(ii) стосовно В'єтнаму: будь-яку фізичну особу, яка має громадянство В'єтнаму, або усі юридичні особи, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством В'єтнаму;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає: стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника і стосовно В'єтнаму - Міністра фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в Угоді, має те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 **Резидент**

1. При застосуванні цієї Угоди вираз "резидент однієї Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, місця реєстрації, місцезнаходження фактичного керівного органу" або іншого аналогічного критерію. Цей термін, проте, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки на основі того, що вона одержує доходи з джерел у цій Державі, або стосовно майна, що розташоване в ній.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається згідно з такими правилами:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні

органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді її становище визначається відповідно до таких правил:

а) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій вона зареєстрована;

б) якщо місце реєстрації знаходиться в обох Договірних Державах, то вона буде вважатися резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

Стаття 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає :

а) місце управління ;

б) відділення;

с) контору;

д) фабрику;

е) майстерню;

ф) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

г) склад або іншу споруду, що використовуються для поставки товарів;

h) установку або споруду для розвідки природних ресурсів.

3. Термін "постійне представництво" разом з тим включає:

а) будівельний майданчик або монтажний, складальний або установочний об'єкт, якщо тільки такий майданчик або монтажний, складальний або установочний об'єкт існують більше шести місяців;

б) надання послуг, включаючи консультаційні послуги, підприємством Договірної Держави через найманих робітників у другій Договірній Державі тільки у тих випадках, коли така діяльність (для такого або пов'язаного з ним проекту) триває в цій Державі протягом періоду або періодів у сукупності

більше, ніж шість місяців за будь-який дванадцятимісячний період.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання або демонстрації товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать цьому підприємству, виключно з метою зберігання або демонстрації;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать цьому підприємству, виключно з метою переробки їх іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для цього підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, що має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, що виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 цієї статті, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво у першій згаданій Договірній Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для цього підприємства, якщо така особа:

a) має і звичайно використовує у цій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежена пунктом 4, який у випадках, коли ця діяльність виконується через фіксоване місце діяльності, не може перетворити це фіксоване місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту; або

b) не має такого права, але звичайно утримує у першій згаданій Договірній Державі запас товарів, з якого вона здійснює регулярні поставки товарів від імені підприємства.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), розташованого в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін буде в будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувани в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання нерухомого майна в будь-якій іншій формі.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як вказано вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву зараховується прибуток, який воно могло б одержати у випадку, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою або аналогічною діяльністю за таких або аналогічних умов і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських і загальноадміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Договірній Державі, де розташоване постійне представництво, так і у будь-якому іншому місці. У жодному випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше ніж покриття

витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному підрозділу підприємства або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позичку, надану підприємством постійному представництву. Таким же чином не будуть взяті до розгляду при визначенні доходу постійного представництва суми, сплачувані (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійному представництву головним офісом або будь-яким іншим підрозділом як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банківські підприємства, як проценти за позичку, надану головному підрозділу підприємства або будь-якому іншому його підрозділу.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі згідно з її законодавством прибутку, що стосується постійного представництва на підставі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає Договірній Державі визначити оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це може бути звичайною практикою; обраний спосіб розподілу, незважаючи на це, повинен бути таким, щоб результат відповідав принципам, що містяться у цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для цього підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки не буде достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, що розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не зачіпаються положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський і повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише у цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) прибутки, одержувані від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях; і

б) прибутки, одержувані від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для перевезення товарів чи виробів, де такий прибуток від оренди або прибуток від такого використання, утримання або оренди, залежно від випадку, є побічними стосовно прибутку, що одержується від експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибуток відповідно до пункту 1 цієї статті одержує резидент Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві, прибуток, який відноситься до такого резидента, буде оподатковуватись тільки в Договірній Державі, резидентом якої він є.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. У разі, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але через наявні причини не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковане у цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть при потребі проконсультуватися один з одним.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, то податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів валової суми дивідендів.

Цей пункт не стосується оподаткування щодо прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні у цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підпадає під таке ж податкове регулювання, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. У такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку чи доходу, що утворюються у цій другій державі.

Стаття 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2:

а) проценти, що виникають в Україні, підлягають оподаткуванню тільки у В'єтнамі, якщо проценти сплачуються:

(i) Уряду В'єтнаму, політико-адміністративному підрозділу, місцевим органам влади чи його установчому органу;

(ii) Центральному Банку В'єтнаму;

(iii) установам, що належать повністю Уряду Соціалістичної Республіки В'єтнам або будь-якому місцевому органу влади, які можуть час від часу узгоджуватись між компетентними органами Договірних Держав;

б) проценти, що виникають у В'єтнамі, підлягають оподаткуванню тільки в Україні, якщо проценти сплачуються:

(i) Уряду України, політико-адміністративному підрозділу, місцевим органам влади чи його установчому органу;

(ii) Національному Банку України;

(iii) установам, що належать повністю Уряду України або будь-якому місцевому органу влади, які можуть час від часу узгоджуватись між компетентними органами Договірних Держав.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів,

облігацій та боргових зобов'язань. Штрафні виплати за несвоєчасну сплату по зобов'язаннях не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

8. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на роялті, податок, що сплачується, не повинен перевищувати 10 відсотків валової суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною бази, і право або майно,

стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Угоди залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті несе таке постійне представництво або постійна база, тоді вважається, що роялті виникають у тій Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахованням інших положень цієї Угоди.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі прав.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Угоди і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування акцій або паїв у компанії, активи якої складаються повністю або в основному з нерухомого майна, розташованого у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину підприємницького майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, пов'язаного з експлуатацією цих морських або повітряних суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого іншого майна ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки у цій Державі, якщо він тільки не має постійної бази в другій Договірній Державі, яка регулярно використовується з метою здійснення своєї діяльності. Якщо він має таку постійну базу, то доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки в тій частині, що відноситься до цієї постійної бази.

2. Вираз "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Угоди платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержані у зв'язку з цим винагороди можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом календарного року; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана резидентом однієї Договірної Держави за роботу за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується у міжнародних перевезеннях, підлягає оподаткуванню тільки у цій Державі.

Стаття 16

Гонорари директорів

Гонорари директорів та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15 цієї Угоди, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. У разі, якщо доход від особистої діяльності, що здійснюється працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Угоди оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, про який ідеться у цій статті, буде звільнено від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність значною мірою фінансується за рахунок суспільних фондів тієї Держави і другої Держави, або якщо ця діяльність здійснюється на основі угоди про культурне співробітництво, яку укладено між Договірними Державами.

Стаття 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Угоди пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою, і будь-яка рента, що сплачується такому резиденту, підлягають оподаткуванню тільки в Державі, з якої переводяться ці платежі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, виплачувану фізичній особі періодично у визначений термін, під час її життя або під час визначеного періоду часу із зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної і повної компенсації у грошах або у вартості грошей.

Стаття 19

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки у цій Державі.

б) Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується із фондів Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, або із фондів, створених ними, фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і громадянином цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 будуть застосовуватись до винагород і пенсій стосовно послуг, що здійснюються у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою, або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти і стажувальники

1. Платежі, одержувані студентом або стажувальником, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій Договірній Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

2. Незважаючи на положення статей 14 і 15, винагорода за послуги, надані студентом або стажувальником у Договірній Державі, не підлягає оподаткуванню у цій Державі за умови, що ці послуги надаються у зв'язку з його навчанням або практикою.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доход від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Угоди, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з якими одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди залежно від обставин.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, статті доходу резидента Договірної Держави, які не згадані у вищезазначених статтях цієї Угоди і отримуються у другій Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 22

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлений рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Капітал, представлений морськими і повітряними судами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави та рухомим майном, що відноситься до експлуатації таких морських і повітряних суден, оподатковується тільки у цій Державі.

4. Всі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 23

Методи уникнення подвійного оподаткування

1. У разі, коли резидент Договірної Держави одержує доход у другій договірній Державі або володіє капіталом, який відповідно до положень цієї Угоди може оподатковуватись у другій Договірній Державі, перша згадана Договірна Держава дозволяє згідно із своїм законодавством вирахування з податку на доход цього резидента суму, що дорівнює податку на доход, сплачену у цій другій Державі і вирахування з податку на капітал цього резидента суму, рівну податку на капітал, сплачену у цій другій Державі. Однак у будь-якому разі такі вирахування не повинні перевищувати частину податку на доход або капітал, підраховану до надання вирахування, яка стосується доходу або капіталу, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі залежно від обставин.

2. Для цілей цієї статті термін " податок на доход, що сплачується у другій Договірній Державі" включає суму в'єтнамського або українського податку, який за законами Договірних Держав і відповідно до цієї Угоди було б сплачено (в'єтнамський або український податок не звільнений і не занижений) відповідно до законів та інших спеціальних стимулюючих засобів, розроблених для сприяння економічному розвитку та іноземному валютному інвестуванню в Договірній Державі.

3. Якщо відповідно до якого-небудь положення Угоди отримуваний доход або капітал резидента - Договірної Держави звільнено від податку у цій Державі, ця Держава може при цьому при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або капіталу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від оподаткування доход або капітал.

Стаття 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірних Держав не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується незалежно від положення статті 1 до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав, але є носіями національності однієї з Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не можуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни Держави, що належать до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в цій другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує одну Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення і знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 4 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, повинні з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Положення пунктів 3 і 5 цієї статті не застосовуються до в'єтнамського ремінітованого податку на прибуток при умові, що В'єтнам також стягує податок з дивідендів, ремінітованих за кордон, і до в'єтнамського оподаткування діяльності по сільськогосподарському виробництву.

7. Ніщо у цій статті не повинно розглядатись як таке, що зобов'язує будь-яку з Договірних Держав надавати фізичним особам - нерезидентам цієї Держави які-небудь особисті пільги, скидки і знижки для цілей оподаткування, які надаються фізичним особам-резидентам.

8. Положення цієї статті застосовуються тільки до податків, на які поширюється ця Угода.

9. Незважаючи на положення цієї статті, доти, поки В'єтнам продовжує надавати інвесторам ліцензії в межах законодавства про іноземні інвестиції у В'єтнам, які визначають оподаткування, під яке підпадає інвестор, таке оподаткування не повинно вважатися порушенням умов пунктів 3 і 5 цієї статті.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування невідповідно до положень цієї Угоди, він може, незважаючи на засоби захисту, передбачені національним законодавством цих Держав, представити свій випадок на розгляд до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, громадянином якої він є. Заява повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, яка призводить до оподаткування, що не відповідає положенням Угоди.

2. Компетентний орган прагнутиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультуватися один з одним для цілей уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав будуть намагатися вирішувати за взаємною згодою будь-які питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультиватися один з одним з метою усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Угодою.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав будуть обмінюватися інформацією, необхідною для виконання положень цієї Угоди або внутрішнього законодавства Договірних Держав стосовно податків, на які поширюється Угода, тією мірою, якою оподаткування не протирічить цій Угоді. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, отримана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденціальна і буде розкрита тільки особам або органам, включаючи суди і адміністративні органи, які займаються оцінкою або стягненням, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи чи органи будуть використовувати інформацію лише з такою метою. Ця інформація може бути розкрита в ході відкритого судового засідання або при прийнятті судових рішень. Компетентні органи шляхом консультацій будуть розвивати відповідні умови, методи і техніку, що стосується справ, для яких такий обмін інформацією може бути здійснено, включаючи у разі необхідності обмін інформацією, що стосується податкових ухилень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що зобов'язують компетентні органи однієї з Договірних Держав:

а) здійснювати адміністративні заходи, що протирічать законам і адміністративній практиці однієї з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики в одній з Договірних Держав;

в) надавати інформацію, яка розкриває будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державним інтересам.

Стаття 27

Дипломатичні агенти і консульські працівники

Ніщо в цій Угоді не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих дипломатичним агентам і консульським працівникам за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 28 Набуття чинності

1. Кожна з Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набуває чинності у день останнього такого повідомлення, і її положення будуть мати дію:

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем набуття Угодою чинності;

(ii) стосовно податків на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Угодою чинності;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем набуття Угодою чинності;

(iv) стосовно податку на капітал, податку, що стягується з елементів капіталу, які існують на 1 січня будь-якого року, наступного за календарним роком, в якому Угода набула чинності, і у будь-якому наступному календарному році;

б) у В'єтнамі:

(i) стосовно податків, що стягуються у джерела з оподаткованої суми, сплачених з або після 1 січня календарного року, наступного за роком, в якому Угода набула чинності;

(ii) стосовно інших податків на доходи щодо доходу, прибутку або доходів від відчужування майна, отримуваних у календарному році, наступному за роком, в якому Угода набула чинності;

(iii) стосовно податку на капітал, податку, що стягується з елементів капіталу, які існують на 1 січня будь-якого року, наступного за календарним роком, в якому Угода набула чинності, і у будь-якому наступному календарному році.

Стаття 29 Завершення чинності

Ця Угода залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити чинність Угоди шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення чинності принаймні за 6 місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня набуття чинності Угодою.

У такому випадку чинність Угоди буде припинено :

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(ii) стосовно податків на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(iv) стосовно податку на капітал, податку, що стягується з елементів капіталу, які існують на 1 січня року, наступного за роком подачі повідомлення;

б) у В'єтнамі:

(i) стосовно податків, що стягуються у джерела з оподаткованої суми, сплачених з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(ii) стосовно інших податків на доходи щодо доходу, прибутку або доходів від відчужування майна, отримуваних у календарному році, наступному за роком подачі повідомлення;

(iii) стосовно податку на капітал, податку, що стягується з елементів капіталу, які існують на 1 січня року, наступного за роком подачі повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено у м. Ханой 08 квітня 1996 року у двох примірниках українською, в'єтнамською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між українським та в'єтнамським текстами, перевага надається англійському тексту.

**За Уряд
України**
(підпис)

**За Уряд
Соціалістичної Республіки В'єтнам**
(підпис)